

Sentencja

- 1) Wymagając przewidzianego w asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä (1598/1995) [dekrecie nr 1598/1995 w sprawie rejestracji pojazdów] z dnia 18 grudnia 1995 r. pozwolenia na czasowe używanie w celu wprowadzenia do ruchu pojazdów zgodnie z prawem zarejestrowanych i używanych w innym państwie członkowskim, Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.
- 2) Republika Finlandii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Austria) — KVZ retec GmbH przeciwko Republik Österreich

(Sprawa C-176/05) (¹)

(Odpady — Rozporządzenia (EWG) nr 259/93 — Nadzór i kontrola przesyłania odpadów — Mączka zwierzęca)

(2007/C 95/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KVZ retec GmbH

Strona pozwana: Republik Österreich

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. d) i art. 26 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz.U. L 30, str. 1) — Wysyłka mączki zwierzęcej — Obowiązek powiadomienia

Sentencja

Zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE)

nr 2557/2001 z dnia 28 grudnia 2001 r. wysyłka mączki zwierzęcej zakwalifikowanej jako odpady z powodu obowiązku lub zamiaru jej usunięcia, przeznaczonej tylko do odzysku i wymienionej w załączniku II do tego rozporządzenia, jest wyłączona z zakresu zastosowania jego przepisów, z wyjątkiem przepisów art. 1 ust. 3 lit. b)-e), jak i art. 11 oraz w art. 17 ust. 1-3 rzeczonego rozporządzenia. Niemniej jednak do sądu krajowego należy zapewnienie, by wyżej wymieniona wysyłka została dokonana zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 273, str. 1), zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 808/2003 Komisji z dnia 12 maja 2003 r., pośród których istotne mogą okazać się art. 7, 8 i 9, jak również załącznik II do tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rovaniemen hallinto-oikeus — Finlandia) — Länsstyrelsen i Norrbottens län przeciwko Lapin liitto

(Sprawa C-289/05) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1685/2000 — Załącznik — Podpunkt 1.8 zasady nr 1 — Fundusze strukturalne — Warunki kwalifikacji wydatków — Uwzględnienie kosztów ogólnych)

(2007/C 95/13)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Rovaniemen hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Länsstyrelsen i Norrbottens län

Strona pozwana: Lapin liitto

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rovaniemen hallinto-oikeus — Wykładnia ppkt 1.7 zasady nr 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych (Dz.U. L 193, str. 39) — Uwzględnienie kosztów ogólnych

Sentencja

Metoda obliczania kosztów ogólnych jako wydatków podlegających kwalifikacji w ramach projektu współfinansowanego z funduszy strukturalnych nie jest sprzeczna z podpunktem 1.8 zasady nr 1 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1685/2000 z dnia 28 lipca 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 w odniesieniu do warunków, jakie muszą spełniać wydatki na działania współfinansowane z funduszy strukturalnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 448/2004 z dnia 10 marca 2004 r., z tego tylko powodu, że metoda ta opiera się na odsetku lub na proporcjonalnej części, w szczególności wydatków na wynagrodzenia lub kosztów związanym z czasem pracy.

(¹) Dz.U. C 271 z 29.10.2005.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Jan de Nul NV przeciwko Hauptzollamt Oldenburg

(Sprawa C-391/05) (¹)

(Podatki akcyzowe — Zwolnienie z podatku od olejów mineralnych — Dyrektywa 92/81/EWG — Pojęcie „żegluga po wodach terytorialnych Wspólnoty”)

(2007/C 95/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jan de Nul NV

Strona pozwana: Hauptzollamt Oldenburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy Rady z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316, str. 12) — Pojęcie „wód terytorialnych Wspólnoty” oraz „żegluga” — Opodatkowanie olejów mineralnych używanych jako paliwo przez pogłębiarkę portową wykonującą pracę pogłębiania na Łabie.

Sentencja

1) Pojęcie „wody terytorialne Wspólnoty” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy Rady z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych

od olejów mineralnych, zmienionej dyrektywą Rady z dnia 22 grudnia 1994 r. odnosi się do tych wszystkich wód, które mogą być wykorzystywane przez wszystkie statki morskie, włączywszy w to statki o największej nośności, które są w stanie odbywać żeglugę po drogach morskich w celach komercyjnych.

2) Manewry przeprowadzone przez pogłębiarkę portową w trakcie wykonywania czynności zasysania i zrzutu materiału, to znaczy przemieszczenie się nierozzerwalnie związane z wykonywaniem czynności pogłębiania, mieszczą się w zakresie zastosowania pojęcia „żegluga” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. c) akapit pierwszy dyrektywy 92/81, zmienionej dyrektywą 94/74.

(¹) Dz.U. C 10 z 14.1.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. (wniosek Högsta domstolen — Szwecja o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd przeciwko Justitiekanslern

(Sprawa C-432/05) (¹)

(Zasada ochrony sądowej — Ustawodawstwo krajowe nie przewidujące odrębnego środka prawnego dla kontroli zgodności przepisów prawa krajowego z prawem wspólnotowym — Autonomia proceduralna — Zasady równowagi i skuteczności — Ochrona tymczasowa)

(2007/C 95/15)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd

Strona pozwana: Justitiekanslern

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 49 WE — Ustawodawstwo krajowe nie przewidujące środka prawnego pozwalającego na stwierdzenie niezgodności przepisu ustawy z normą wyższego rzędu — Prawo jednostek do skutecznej ochrony sądowej ich praw wynikających ze wspólnotowego porządku prawnego

Sentencja

1) Zasadę skutecznej ochrony sądowej uprawnień podmiotów prawa mających źródło w prawie wspólnotowym należy interpretować w ten sposób, że nie wymaga ona istnienia w porządku prawnym państwa członkowskiego odrębnego środka prawnego, którego